

Verkstedarbeider'n

verkstedarbeideren.no

Nr. 2 – juni 2009 - Årgang 63 Utgiver: Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo

**Mantena Skien
har tro på
framtida**

side 4

**Bli med til
Palestina**

side 6

**Svarer på alt.
..nesten**

side 12

Det ble full seier i kampen for offentlig pensjon og AFP. En stor takk til forhandlerne i alle hovedorganisasjonene som klarte å stå sammen og motstå presset fra Regjeringa. Og stor takk til grasrota, fagforeninger og aksjon Forsvar offentlig tjenestepensjon, som sammen skapte grunnlaget for denne seieren.

Les mer på side 3

Greit mellomoppgjør

Murring i CargoNet

Årets mellomoppgjør gav et greit resultat. Men medlemmene i CargoNet fortsetter å henge etter MiTrans og Mantena. I CargoNet i Trondheim vokser forbannelsen over den stadig økende lønnsforskjellen mellom selskapene.

- Det er uheldig at CargoNet hvert år blir hengende mer og mer etter de andre selskapene ved hvert lønnsoppgjør i det samme forbundet. Dette tror jeg på sikt vil føre til at CargoNet vil miste

igjennom uten kamp. Samtidig framhever han at Petter Trønnes i forhandlingsdelegasjonen gjorde en suveren jobb. Han får råskryt av gutta her, sier Jomar Kvitland.

gapet mellom fagarbeider og spesialarbeider begynner å bli litt for stort.

MiTrans

Klubbleder hos MiTrans Grorud, Nils Bull sier at de ikke kan leve med å få så lave tillegg, men at dette i år ble akseptert som en engangsgreie fordi situasjonen er som den er i MiTrans.

På Hamar er gutta stort sett fornøyde, forteller foreningsleder Magne Høgsveen.

- Vi er jo i en litt vanskelig setting, og lønnsveksten vår er ikke så mye dårligere enn hos Mantena, sier han.

Dag-Arne Johansen

viktig fagkompetanse til Mantena, sier leder i verkstedklubben CargoNet i Oslo Petter Trønnes. Han forteller at i Trondheim er forbannelsen over den stadig økende lønnsforskjellen stor. I Oslo har folk gått mer over til oppgitthet, sier han. Foreningsleder Jomar Kvitland i Trondheim bekrefter at gutta der er forbanna på CargoNetledelsen.

- Gutta får skryt hele året for bidrag til effektivisering og kostnadsbesparelser, men de er ingenting verdt i lønnsoppgjøret. Dette oppfatter folk som en arrogant holdning, sier Kvitland.

- Folk var virkelig innstilt på å kjempe denne gangen, sier foreningslederen i Trondheim. Han videreformidler også at skuffelsen er stor over NJF sentralt, som lot et såpass dårlig oppgjør gli

Betydelig forskjell

En fagarbeider i CargoNet vil etter årets oppgjør, og fra 1. desember, ha en minstelønn på 344 600 kroner. Det er 13 450 kroner mindre enn i Mantena.

- Vi prøver jo hvert år å få ledelsen med på å minske gapet, men de er ikke villige til å høre på dette, sier Petter Trønnes litt oppgitt.

Mantena

Reaksjonene i Mantena er bedre enn forventet.

- Kravet lå jo betydelig høyere enn resultatet, men mitt inntrykk er at folk er relativt fornøyd, sier foreningsleder i Oslo Glenn Rygh.

På Marienborg kan Jomar Kvitland bekrefte dette. Men i Trondheim er det en viss frustrasjon blant spesialarbeiderne over at

Lønnsoppgjøret

Mantena:

Generelt tillegg på 10 000 kroner fra 1. januar. 5 000 kroner i tillegg fra 1. desember for stillingsgruppene vognvisitør, fagarbeider, kontrollør, gruppeleder, produksjonsleder og ingeniør.

MiTrans:

Generelt tillegg på 6 500 kroner fra 1. juni. Fagarbeidere får ytterligere 5 000 kroner fra 1. desember.

CargoNet:

Generelt tillegg på 7 000 kroner fra 1. april. Fagarbeidere får ytterligere 5 000 kroner fra 1. desember.

Så og si full seier!

Vi får beholde dagens tjenstepensjon der du ikke får livsvarig redusert pensjon hvis du går av tidlig. Det bryter helt med prinsippene i ny alderspensjon i folketrygden. Vi beholder dagens AFP-ordning. Dette er det aller beste vi kunne oppnå.

Dette er strålende og faktisk et langt bedre resultat enn de føringene som ble lagt i fjorårets tariffoppgjør, der en i hovedsak godtok samme dårlige AFP-ordning som privat fikk. Det betyr blant annet at lavtlønte slitere beholder retten til å gå av ved 62, skriver Utdanningsforbundets kloke hode på pensjon Gunnar Rutle.

- Etter vår oppfatning har vi oppnådd nesten 100 prosent full seier, og faktisk langt bedre enn de fleste turde å håpe på, sier landsrådsleder Håvard Libæk. Alle krav ble innfridd, og pensjonene fortsetter som før. Med noen små justeringer.

Forkjemperne for forsvaret av de offentlige tjenstepensjonene er godt fornøyd. Både Arne Byrkjeflot i LO i Trondheim, Stein Stugu fra De Facto og Stein Astøy, lederen av organisasjonen Forsvar offentlig pensjon, gliser om kapp med sola. Disse gutta har vært blant de største kritikerne av regjeringens profil og for-

slag, og er svært tilfreds med resultatet. Stein Astøy takker også for grasrotengasjementet i bevegelsen.

- Men nå starter kampen om uførepensjon, sier Arne Byrkjeflot.

Formuleringene i Riksmeklingsmannens møtebok er ikke helt enkle å forstå, men etter å ha

kontrollert med noen av de som faktisk har underskrevet protokollen og de skarpeste kritikerne av pensjonsreformen er resultatet å forstå sånn:

Vår pensjonsordning blir som før med noen unn-

tak.

Vi beholder retten til å gå av med AFP på 62 år, som stiger til 66 prosent ved fylte 65 år (forutsatt 30 år i pensjonskassa ved pensjeringstidspunktet)

Opptjeningstida skal fortsatt være 30 år.

Særaldersgrensene er ikke endret nå, men her kan det komme diskusjoner senere.

Forandringer

Levealdersjusteringene som ble vedtatt i pensjonsreformen skal også gjelde statspensjoner. Dette fungerer på den måten at

du enten må jobbe lenger enn pensjonsalder for å kompensere for levealdersjusteringen, eller få en lavere pensjon enn 66 prosent. Hvor mye lavere er ikke fastsatt,

men det har vært antydning at ett år i økt levealder kan redusere pensjonen med to - tre prosent.

MEN: Det er gjort et unntak. Folk som er 52 år eller eldre i 2011 slipper levealdersjustering. Her kommer grunnlovs-

vernet inn. Dette vil det helt sikker bli mer diskusjon om, og kanskje også rettsaker med påstand om at alle som er inne i pensjonsordningen før 2011 skal ha det samme grunnlovsvernet. Det vil sannsynligvis ta flere år før en avklaring finner sted, fordi det er antatt at endelig avgjørelse vil bli tatt i Høyesterett.

Hvis man velger statlig

AFP (66 prosent ved fylte 65 år) kan man ikke arbeide ved siden av. Hvis man velger folketrygdens tidligpensjon vil man få en lavere pensjon livet ut, men man kan arbeide fullt ved siden av.

Dette er et valg vi ikke har hatt før.

- Vi har fått en pensjonsordning det helt klart går an å leve med, sier Håvard Libæk.

Dag-Arne Johansen

Mantena Skien:

Med tro på framtida

Gutta i Skien ser lyst på framtida. Det er planer om innbygging av ytterligere et spor, og investeringer i nytt synkronløfteanlegg. – Positive og gledelige planer, sier foreningsleder Ragnar Berge.

Jørgen Momrak (tv) og Geir Johnsen ser lyst på framtida i Skien.—Vi er mer enn klare til å ta imot de nye Stadler-settene sier de. Men inntil de eventuelt kommer til Skien får de nøye seg med 70-sett, som her.

Foto: Dag-Arne Johansen

NSB har kommet godt i gang med forberedelsene til de nye Stadler-settene (type 74). En del av planene er å finne lokaler for vedlikehold. Skien er et hett alternativ. Det synes gutta er gladlig.

- Vi er opptatt av dette om dagen, og det hadde vært veldig bra om de nye sveitsiske settene hadde kommet hit, sier foreningsleder Ragnar Berge.

Interessen for saken be-

kreftes av fagarbeiderne Geir Johnsen og Jørgen Momrak.

- Vi er mentalt veldig klare for å ta imot de settene, sier gutta nærmest i kor. – Denne hallen er godt tilrettelagt for dette

materiellet, mener Geir Johnsen. – Og de skal vel gå her på Vestfoldbanen, skyter Jørgen Momrak inn, med et lite håp i blikket. – NSB kommer i alle fall hit en dag og sjekker forholdene. Og

I Skien er det positive og gledelige planer. Jo, vi har tro på framtida her, sier foreningsleder Ragnar Berge.

det gjør de vel ikke for moroskyld? spør avdelingsleder Ole Kristian Bråten.

Verkstedhallen har to spor,

hvert av dem er rundt 240 meter langt. To tredeler av hallen er også med ramper rundt de søylesatte gravene. Og skyvbar kontaktledning på begge spor.

- *Har dere kontroll med*

70-settene da?

- De går bedre enn noen gang de, smiler gutta.

- Men vi har hatt en del problemer med sprekker i bremseskivene i vinter. Så det har blitt en del arbeid på boggi og hjul. Og så er det stort fokus på komfort.

Steinar Gløsmyr og de tre andre i teamet har mer

enn nok arbeid med stoler, belger, seteputer, toaletter og innvendige dører. Og modifikasjoner. MiTrans er inne om dagen og bytter de belgene som er totalt ødelagt.

Godt sted å være

Nedleggelsesspøkelset har for lengst forsvunnet, og folk trives i Skien. Verkstedet er rent og

oversiktlig, og gutta mener de har en god arbeidsplass. Og konflikter med ledelsen er så fjernt det kan komme. De kan ikke huske sist de hadde noe sånt. - Det er flere år siden det, sier foreningslederen.

- Vi har den beste plassen, humrer Momrak og Johnsen.

70 og Y1

Det er 28 mann i produksjon, inkludert fire på komfort, til sammen er de 36 totalt. Alle i produksjonen går skift, fire på hvert lag. Det er i hovedsak 70-settene de har vedlikeholdet på, men i tillegg har de ansvaret for de tre dieselmotorvognene Y1 som tusler og går på Bratsbergbanen.

- De settene begynner å dra på årene, så det er en del utfall på dem. Det er

greit at det kun er to i trafikk om gangen, ellers hadde vi hatt problemer med å levere, sier gutta. Det var en periode litt problemer med avsug til eksosen, men det er rettet opp. Nå henger det et godt avsugsanlegg over det ene sporet i hallen.

- Vognene går ikke lenge på tomgang inne, vi har de stående på 1000 volt og ekstern luft, så vi får dem kjøpt ut, forteller Ole Kristian Bråten.

Alle 70-settene som er i Skien i løpet av døgnet har de kontakt med. Enten fylling og tømning av vann, ellers er det RCM og rep. Og selv sagt også komfort.

- Mesteparten av vedlikeholdet foregår på natta, da har vi to team her, ellers er Y1 her i helgene, forteller avdelingslederen.

Dag-Arne Johansen

5S i Skien

Med unntak av Stavanger, er det ikke mange baser som har kommet så langt i 5S prosessen som Mantena Skien. Langs gravene, på rampene og veggene er det systematisk plassert utstyr og verktøy. Det er rent og ryddig, og trivselen på golvet blir deretter, når folk finner sakene, og vet eksakt hvor ting skal være.

- Vi liker å ha det ryddig her, så det er vel ikke så verst? smiler avdelingsleder Ole Kristian Bråten til Verkstedarbeider'n, og viser fram rene og ryddige lokaler. Og jo da, Skien ligger et hestehode foran. Men altså med unntak av Stavanger...

Verkstedarbeider'n i Palestina

Hva fikk meg til å reise til Palestina? Og hva visste jeg om forholdene der nede i fra før?

Som yngre har jeg ikke brydd meg noe spesielt om hva som skjer andre steder i verden. Men som litt eldre tar nysgjerrigheten lettere over. Palestinakonflikten er en konflikt som Norge i forhold til sitt innbyggertall faktisk har hatt et stort engasjement og tilstedeværelse i. Enten det er sykepleiere, leger, lærere, solidaritetsarbeidere eller utstasjonerte FN soldater, så har vi alltid hatt folk med engasjement i området. Og har en aldri sett på TV eller lest en avis, er det allikevel liten sjanse for at du ikke har sett dette skjerfet som mange

Foto: Glenn Noss

nordmenn går rundt med, eller sett plakater, hørt appeller, eller at øret ditt har fanget opp noe om Palestina fra andre vinkler. Jeg startet å lese litt om konflikten for et par år siden, deretter så jeg

en annonse om å bli med til Palestina. Jeg tok kontakt med Palestinakomiteen, og meldte meg på. Dette var en tur som varte i 10 dager, og som innebar at vi skulle besøke en del steder og visse personer. Vi var en gruppe på 20, og blant oss fant du fagorganiserte, studenter, politisk aktive og nysgjerrige palestinavenner.

Studieturen

Vi landet på flyplassen i Tel-Aviv, Israel på morgenen, og dro videre til Ramallah på Vestbredden hvor vi skulle bo. Kulturelt, politisk og økonomisk er Ramallah en sentral, og en betydningsfull by. Palestinernes president holder til her, og her finner vi graven til tidligere president Yasser Arafat, samt kulturelle institusjoner og historiske steder. Til tross for de triste "unaturlige" bygningsmassene som murer og kontrollposter, lyser det palestinske folket med smilende ansikt, og er gjestfrie og hyggelige. Det er sol, og rundt 20 grader, og i sentrum av Ramallah kan du se

menn, kvinner og barn. Mange små butikker, tett med folk, en FN-bil, palestinske trafikkonstabler som holder styr på lyskryssene. Bilhornene blir brukt hyppig, og lukten av ferskt brød sniker seg forbi nesa mi samtidig som en hyggelig liten tass står der nede ved hofta mi, og prøver å selge meg tyggegummi.

Resolusjon 194 (11. desember 1948): *Palestinske flyktninger som ønsker det, skal "så raskt som mulig få vende tilbake til sine hjem, og leve i fred med sine naboer". De andre skal få erstatning for tap av eiendom som "kompensasjon". FNs forlikskommisjon for Palestina opprettes.*

Allerede før staten Israel ble grunnlagt startet angrepene på palestinerne og deres landsbyer. Over 700 000 måtte forlate sine hjem da Israel ble opprettet. Over 500 palestinske landsbyer ble jevnet med jorden og fjernet i fra det israelske kartet. De som ble igjen i sitt land hvor den nye staten ble opprettet, fikk ikke de samme rettighetene som de jødiske bosetterne. Mesteparten av de som flyktet fikk aldri vende tilbake til sine hjem. Deres hjem og eiendeler ble overtatt av de jødiske imigrantene. Rundt 5 millioner flyktninger bor nå i landene rundt, og mange bor som flyktninger i leire inne i Palestina. Jeg står utenfor Yafa kultursenter, og ser på et veggmaleri. Dette er av den typen maleri som vi vanligvis finner på veggene på barne-skoler i Norge, og det typiske motivet er barn som leker

Palestina

Ligger i Midtøsten, og grensene har gjennom tidene variert. I dag er det områdene som styres og kontrolleres av Israel, og den palestinske selvstyremyndigheten. Landet har en kystlinje mot Middelhavet, og grenser til statene Egypt, Libanon, Syria, og Jordan. Det bor over 5 millioner palestinere innenfor landets grenser. Utenfor bor det nesten like mange, og disse er i hovedsak flyktninger og etterkommere av flyktninger. På slutten av 40-tallet ble staten Israel opprettet på mandatområdet Palestina, som da var kontrollert av Storbritannia. Det er opprettelsen av staten Israel, dens elastiske grenser, og måten den behandler det palestinske folket på, som er kjernen til den nå over 60 år gamle konflikten. Som dessverre eksisterer ennå.

Resolusjon 181(29.november 1947):

Delingsplanen for mandatområdet Palestina vedtatt. Palestina skal deles inn i to uavhengige stater, en arabisk, og en jødisk. Jerusalem plasseres under FN-administrasjon.

Da staten Israel ble grunnlagt i 1948, gikk de arabiske statene Egypt, Syria, Libanon, Jordan, og Irak til angrep på landet. Dette førte til at mange palestinere ble drevet fra sitt land. Rett før opprettelsen av den nye staten var det uenigheter innad i FN. De var i utgangspunktet mot, men med USA som pådriver ble det til slutt enighet. De arabiske statene i FN var også mot. De statene som gikk til angrep på Israel tapte slaget relativt kjapt, og katastrofen, eller *The Nakba* som den heter på arabisk, var nå i gang. De jødiske bosetterne tok til seg mer landområder enn de var tildelt av FN, og det ble samtidig satt i gang terroraksjoner som effektiviserte fordrivelsen av palestinerne.

med ball, og jenter som hopper tau. Det jeg står og ser på, er en vegg i sorg. Jeg ser en gråtende mor med sin døde baby i armene, og bak henne står det gråtende familie-medlemmer. Utenfor en av de primitive fire etasjersmurblokkene, ser jeg menn bli arrestert og bortført av soldater. Rett bortenfor er det tegnet en gutt med amputerete bein som holder seg oppe ved hjelp av to krykker, og ved siden av ham igjen, personer med det palestinske flagget i hånda. Kultursenteret jeg står utenfor ligger inne i en flyktningleir som heter Balata. Denne leiren ligger ved byen Nablus på Vestbredden. Nablus er en by med masse historie, og en av verdens eldste byer. Det er en by som det er vanskelig for palestinerne å komme seg inn og ut av. Et resultat av dette er at nesten halvparten av industrien er nedlagt, og arbeidsløsheten er høy. En by som er preget av mye militant aktivitet. Her kan du både i og utenfor flyktningleiren se kulehull på vegger, samt bygninger som har blitt rasert. Over alt ser man plakater med bilder av martyrer, i hovedsak unge menn som er blitt drept i konflikt med israelske soldater. I starten huset Balata 6000 flyktninger, i dag er det 25 000. Det er trangt, og folk bor oppå hverandre. Varmt vann og strøm er ikke alltid tilgjengelig når det trengs. 230 palestinere er drept i Balata, og 480 sitter i fengsel. 750 personer er skadet og handikappet, og det er vanskelig å treffe på noen som ikke har sett sine nærmeste blitt drept, fengslet eller skadet. Å være politisk aktiv er ikke lett om du er palestinere. Dette fikk vi vite av Husam Hader som møtte oss inne på Yafa senteret. Husam er en anerkjent Fatah politiker, og er opptatt av palestinerne velvære, spesielt flyktningenes. Han har vokst opp i flyktningleiren, blitt arrestert 24 ganger, skutt, deportert til

Sør-Libanon og blitt satt i husarrest mange ganger. Til tross for dette, ser han ganske vital ut, humoren sitter løst og du kan lett føle på kroppen at han setter stor pris på besøk fra Norge. Det sitter et par gutter til venstre for ham, Husam peker på den ene og sier: - Han satt jeg i fengsel med i ett år. Gutten ser ut til å være 16-17 år gammel.

Lys i hverdagen

Kultursenteret setter de unge i aktivitet. De har et ganske nytt PC rom hvor barn og unge kan komme etter skolen

Foto: Glenn Noss

Utsikt fra et hustak i byen Hebron, hvor vi ser en gravplass for muslimer hvor palestinerne nå har problemer med å gravlegge sine døde fordi israelerne anser dette område for sitt.

og få opplæring i bruk av datamaskin. Musikkarrangementer er noe de har tatt - og fortsatt tar del i. En del av ungdommene har også deltatt i filmskaping. Kreativiteten er i sving, og har en positiv funksjon i forhold til deres ellers så vanskelig hverdag. Inne i leirene i Palestina er det vanlig å se skoler som er drevet og finansiert av FN. I Balata har det også blitt satt i gang et prosjekt som går ut på å få med noen av barna utenlands, slik at de får opplevd noe annet for en liten stund. Husam fortalte oss om et barn - som før en tur, hadde spurt om Spania lå på innsiden av kontrollposten, eller utenfor.

Klokken er 3 om morgenen på ankomstdagen, og delegasjonen fra Norge har forlatt flyet, og ankommet Tel-Aviv. Vi går fint gjennom passkontrollen, og kommer oss ut av flyplassen for å ta en taxi videre. Det vil si alle utenom tre av oss. I passkontrollen må jeg oppgi hvor jeg skal, og det at jeg skal inn i palestinske områder krever nærmere utspørring. I fire timer blir vi holdt igjen, og avhørt. Det ble for det meste kjedelig venting, og gjentagende kontroll av ba-

gasje. Man kan kalle møte med sikkerhetsfolka for mild trakassering. Vi skulle bare besøke palestinerne, men det hadde nok vært mye verre for oss om vi hadde vært palestinere. Vi hadde faktisk ikke vært mer enn noen minutter i landet før vi fikk merke på kroppen hvor spesiell situasjonen der nede er. Den såkalte sikkerheten er tilstedeværende overalt i Israel/Palestina. Sikkerhet, eller segregasjon og undertrykkelse under påskudd av sikkerhet? For meg er det ikke noe annet en sistnevnte som viser seg å foregå.

Vi har stoppet bilene ved en bosetterkoloni i Jerusalem, og står og kikker på den grå

muren som skjærer gjennom landskapet, og slynger seg rundt palestinske boligområder og landsbyer i Jerusalem og på Vestbredden. Ikke bare strekker den seg rundt, den kvitter seg også med det som allerede ligger der den har lyst til å bli reist, som for eksempel boliger og markeder. Muren ble påbegynt i 2002, og er nå langt over halvveis ferdig. Den har blitt fordømt av FNs domstol, men fortsetter å strekke seg over okkupert land. Den slynger seg strategisk rundt vannkilder på palestinsk territorium, og tar del i ødeleggelsen av palestinerne infrastruktur. Samtidig som den sikrer israelerne mer land. Sikkerhet for hvem? 80 prosent av muren isolerer palestinere fra palestinere. Et eksempel på hva jeg kunne se sto skrevet på muren: *Gas the arabs.*

Dagen før vi ankom, ble en palestinsk gutt skutt og drept fordi han deltok i den ukentlige demonstrasjonen mot muren.

Resolusjon 242 (22. november 1967):

Sikkerhetsrådet fordømmer "annektering av territorier ved hjelp av militær makt", og krever "tilbaketrekking av israelske hærstyrker i de okkuperte områdene". Resolusjonen stadfester den "territoriale ukrenkeligheten og politiske uavhengigheten" til statene i regionen.

Stophewall.org

Vi var innom kontoret til Stop The Wall i Ramallah, og fikk en innføring i hva de jobber med. En samling av flere organisasjoner som jobber aktivt med blant annet å få stoppet byggingen av muren. De

sprer informasjon, og overvåker utviklingen av den type aktiviteter som bidrar til videre okkupasjon, segregasjon og ødeleggelse på palestinsk jord. Mens vi står og kikker på muren kommer en eldre mann (som antakeligvis bor i bosetterkolonien og vet hvorfor vi står der) bort til oss, og sier omtrent noe sånt som: "Hadde det ikke vært for den muren så hadde folk kommet opp til oss og stjålet verdisakene våre". Nå har det seg slik at den vanlige palestiner ikke bærer våpen, mens tusenvis av bosettere er bevæpnet.

Grovt sett kan vi dele bosetterne inn i to typer, de økonomiske og de fanatiske. Ved at den israelske stat bygger kolonier med boliger som blir solgt til svært lav pris, tiltrekker de jødiske imigranter veldig lett til de nyetablerte koloniene. Dette er blant annet jøder fra land som Russland og Etiopia. Land hvor mange av innbyggerne sliter med økonomien. De fanatiske bosetterne har religionen som sitt største påskudd, og har en forestilling om at de eier landet, og skyr ingen midler for å få kastet ut de palestinerne som allerede bor der. Til tross for fordømmelse i FNs sikkerhetsråd, fortsetter Israels bosettingspolitikk på Vestbredden, i Øst-Jerusalem og på Gaza. Det er vanlig at settlerne bosetter seg i høyden over palestinerne, enten det er i åskammene rundt byene, eller som i noen tilfeller, i de øverste etasjene i bygningene inne i byene. I Hebron på Vestbredden kunne vi se eksempler på dette. Over oss i handlegatene inne i gamlebyen, var det satt opp nettingtak som tok i mot søpla som

ble kastet ned fra beboerne over. Dette så ikke noe fint ut i det hele tatt, her lå alt fra papir, spritflasker og den type møkk som tilhører kloakken. Og store betongsteiner. Noen steder ga nettingen etter, og man fikk følelsen av at det var like før man fikk det i hodet.

Oppe i bakken rett utenfor sentrumssonen, bor det en mann med sin kone og barn, og siden vår guide kjente denne familien, fikk vi komme på besøk for å se og bli fortalt litt om deres tilværelse. På vei opp gjennom hagen hans så vi tydelig hva denne familien må gjennomgå. Store steiner, søppel, oliventrær kappet ned og ødelagt av kjemikalier, knust rute, kulehull ved inngangspartiet... Inne i huset så det

Resolusjon 904 (18. mars 1994):

(Etter massakren på Hebron) *Sikkerhetsrådet ber Israel ta alle nødvendige skritt "for å forhindre illegale voldshandlinger utøvd av israelske bosettere" mot sivile palestinere.*

heldigvis mye bedre ut, og vi ble tatt godt i mot. Men mindre hyggelig ble det da vi fikk se en hjemmevideo av hvordan bosetterne som bor i bakken rett ovenfor familien, gikk til angrep på dem, mens israelske soldater bare sto og så på. I Hebron følger det med minst en soldat per bosetter, og disse soldatenes oppgave er å beskytte bosetterne, eller passe på at de får "tatt seg til rette" i fred og ro.

Vi er på vei hjem etter en lang dag i Hebron, og ved innfarten til Jerusalem blir vi stoppet ved et checkpoint.

Foto: Hoja Akrei

Det ser ut som en gammel norsk bomstasjon, men isteden for en vanlig bom med myntinnkast, står det soldater, og her må vi kaste inn passene. Den lille jenta som forhører oss, ser ut til å være 17-18 år, og ser heller ikke særlig blid ut der hun står og holder det store maskingeværet. Men vi var heldige, vi fikk tilbake passene våre og kunne kjøre. Men vi fikk ikke kjøre videre på den samme veien, og være tilbake på hotellet om en ti minutters tid. Vår palestinske reiseleder fortalte oss at vi måtte snu og kjøre en annen vei. Vi var hjemme ca. en time senere.

Disse kontrollpostene finner man over alt i Jerusalem og på Vestbredden. Av de palestinerne som har jobb, er det uvisst hvem som kommer seg dit om morgenen. Det er stor sjanse for at man ikke slipper gjennom kontrollposten, og etter lang venting må en snu og reise hjem igjen. For syke mennesker og gravide kvinner kan dette være fatalt. Berit Mortensen kunne fortelle at det har forekommet at kvinner har mistet sitt barn fordi de ikke har rukket frem til sykehuset i tide. Mortensen er jordmor, og driver et jordmorprosjekt hvor hun bistår palestinske kvinner som skal

føde. Vi møtte henne i Ramallah, og ble blant annet vist en dokumentar som tidligere har gått på NRK, om henne og hennes arbeid i Palestina.

Situasjonen for palestinerne er ille, og med en apartheid politikk med mange likheter som den som tidligere fant sted i Sør-Afrika, ser det ut til å bare bli verre. Øst-Jerusalem har vært okkupert siden 1967, og i byen er den arabiske befolkningen som annenrangs borgere å regne. I tillegg til å besøke kjente befolkede steder som gamlebyen hvor religionene, kristendommen, jødedommen og islam er sterkt representert, besøkte vi en dame som bodde i et telt nesten midt i byen. Teltet var satt opp på en grusplass nedenfor en fruktbar skråning med noen boliger. Hun og mannen hadde blitt kastet ut av jødiske bosettere, og måtte nå bo i telt. Det vil si, bare henne, ikke mannen. Mannen var i utgangspunktet ikke helt frisk, og døde seks dager etter hendelsen. Hun peker opp på huset sitt som bare ligger hundre meter unna, oppe i bakken. Ikke så langt unna denne damen i teltet ligger det noen skinner. Israelerne holder på med å bygge en bybane, Jerusalem Light Rail.

Denne banen bygges på okkupert land, og har til hensikt å knytte de israelske bosettin-

veldig mye som er menneskerettighetsstridende, og det palestinske menneskets

Foto: Glenn Noss

gene sammen. Dette er et apartheid transport system som bidrar til å annektere mer palestinsk land. Oppsplitting av palestinske områder, og riving av hus er bare noe av hva denne utbyggingen forårsaker. Om palestinerne får benyttet seg av dette transportmiddelet? Nei, det ser ikke sånn ut. En del av de potensielle passasjerene bor på den andre siden av muren, og har begrensede muligheter til å komme seg til den andre siden. Det samme gjelder også de som bor inne i flyktingleirene. Banens stoppesteder ligger på områder som huser jødisk befolkning. De jødiske bosetterne aksepterer heller ikke at palestinerne og arabere befinner seg på samme vogn som dem. Det hadde ført til voldsepisoder, da bosetterne har det for vane å utøve vold mot palestinere. Byggingen av banen skjer som sagt på okkupert land, og er ulovlig i henhold til FN-resolusjon 465. En av de medskyldige i denne ulovlige aktiviteten er det franske selskapet Connex/Veolia, som skal stå for driften av anlegget.

Mot palestinere skjer det

kultur(arv) og historie er essensiell. Skal man usynliggjøre eller ”viske ut” et folkeslag, må man fjerne deres historie og identitet. Når en tradisjonell palestinsk matrett plutselig blir israelsk, da har vi med kulturtyveri å gjøre. Når en palestiner plutselig har blitt til noe så diffust som en araber, da har vi med identitetstyveri å gjøre. Når nye motorveier som bare er forbeholdt jøder blir strukket over palestinsk landskap av historisk betydning, og eldgamle landsbyer blir jevnet med jorda, da må man motvirke dette. Derfor har blant andre denne institusjonen mye å gjøre: *The Palestinian Association for Cultural Exchange(PACE)*. Vi fikk en dag sammen med noen fra PACE, og ble vist og fortalt at de blant annet jobber med å ta vare på palestinsk kultur og arv, og sprer info om dette. Det foregår mye ulovlig utgraving på historiske steder, og siden funnene blant annet blir solgt til turister, kan man anse dem som tapt. Men PACE bidrar med å rehabilitere og restaurere gamle historiske steder, murer, steinhus, inngangspar-

tier, parker, brønner, bygninger, etc. I tillegg snakker de med de eldre på de lokale stedene, og får innhentet mye nyttig informasjon. Vi besøkte den 3000år gamle landsbyen Rantis på Vestbredden. Den har 3700 innbyggere, og landsbyens kvinneorganisasjon bestående av 43 damer, er en del av PACE. Disse damene jobber med broderi, og innimellom har de utstillinger. Pengene de får igjen etter salg, går tilbake til landsbyen. Mennene er i hovedsak bønder, og innbyggerne livnærer seg stort sett selv, men sliter med trakasseringer i fra bosetterne rundt landsbyen. Landsbyen har to moskeer og en kirke. Dette er en gammel landsby, og mye kan gå tapt om man ikke bevarer. Sosiale institusjoners fagforening (Fagforbundet) har gått inn med økonomisk støtte til et restaureringsprosjekt som pågår. Noe vi kunne se mens vi var der.

Fagforeninger og hovedorganisasjoner

Vi besøkte to. Representanter fra (The) General Union of Palestinian Workers kunne fortelle at over 30 prosent av arbeiderne ikke har råd til å betale kontingenten. Dette sier litt om de økonomiske forholdene, og ut fra mine beskrivelser ovenfor, kan vi lett forstå, at hvis det var lønnsforhandlinger som var deres konfliktområde og problemer, da hadde det bare vært luksusproblemer. Palestine General Federation of Trade Union (PGFTU) er en moderorganisasjon av samme typen som LO. Den ble etter sammenslåing dannet i 1994, og omfatter 12 forbund på Vestbredden og åtte i Gaza.

De tilbyr blant annet gratis helseforsikring og visse sosiale ytelser. På det meste har de hatt 385 000 medlemmer (offisielle tall). I 2004 ble det holdt to kongresser parallelt, en på Vestbredden og en i Gaza, fordi Israel ikke tillater de på Vestbredden å reise til Gaza, og omvendt.

Resolusjon 1860 (8. januar 2009):

(Etter at den israelske hær hadde gått inn på Gazastripen) *Sikkerhetsrådet krever ”at det øyeblikkelig inngås en varig og fullt ut respektert våpenhvile som vil føre til en total tilbaketrekking av de israelske væpnede styrker fra Gazastripen”. Sikkerhetsrådet ber om at medisinsk personell og humanitære organisasjoner ikke hindres adgang til Gazastripen.*

Det er ved årsskiftet

2008/2009, jeg sitter hjemme foran TVen og blir oppdatert på utviklingen av Israels brutale angrep på de 1.5 millioner menneskene som befinner seg fanget inne på Gazastripen, uten noen mulighet til å flykte. Og jeg tenker: Jeg skal jo snart reise ned til området ikke så langt i fra der det nå smeller, og mange mennesker blir henrettet. Turen var jo planlagt før disse angrepene skjedde, hvordan vil dette påvirke turen? Alle palestinere, både i og utenfor Palestina, ble meget påvirket av dette angrepet. Over 1300 mennesker ble drept, 400 av dem barn, og 100 000 har mistet hjemmene sine. Vår tur gikk ikke innom Gazastripen. Om dette var grunnet situasjonen der eller ikke, vet jeg ikke, men vi hadde ikke kommet inn dit uansett, da området har vært hermetisk lukket siden lenge før krigen

startet. Og som før bombingen, kommer fortsatt minimalt med hjelpepersonell og bistandsmidler inn. Igjen en FN-resolusjon som blir brutt. Jeg kan ikke si noe annet enn at menneskene vi møtte på Vestbredden var glade, hyggelige og gjestfrie, til tross for hva de gjennomgår daglig. Noe man til en viss grad må lære seg å leve med, men aldri kan akseptere.

”Den politiske realismen” er i statsvitenskapen betegnelsen på en synsmåte der politikk er spørsmål om egeninteresse og maktbestrebelse. Ikke om moral, menneskerettigheter og plikter. Om det kan se ut som det er slik det er, er det

ikke slik det er, eller skal være. Og det er dette vår guide fortalte oss. Han sier: Vi trenger ikke deres bistand, den gjør oss ikke noe godt. Tvert i mot, den bare er med å opprettholde tilstanden. Så klart det hjelper med mat og gjenoppbygging, men hva skjer? Jo, det ødelegges, vi bygger opp igjen, og det bombes på nytt. Det vi trenger, det er deres politiske bistand. At dere forteller deres regjering at slikt ikke aksepteres. Vi står så å si helt alene i verden. Hva vi enn gjør, blir situasjonen vår bare verre. Vi har akseptert det opprinnelige Israel, og mer til. Osloavtaler og veikart for fred, men situasjonen vår har

hele tiden bare forverret seg. Hva er det dere vil ha av oss? Vi har snart ikke mer igjen å gi. Det er lett å føle fortvilelsen til vår vanligvis humoristiske og selvironiske guide, som i et øyeblikk ga oss en liten realitetsoppdatering rett fra hjertet. Og er det noe hjertet pumper gjennom årene, så er det håp. En ting man ikke har klart å frarøve palestinerne ennå, det er håpet. Håpet om at flyktningene en dag kan vende hjem igjen til en levedyktig stat hvor alle har like rettigheter, enten det er en egen stat, eller en stat der man lever side om side med andre folkegrupper.

Studietur. Det ligger i nav-

net. Denne turen har vært veldig lærerik, og den har tilført meg en god del erfaring. Selv om det er mye mer å si og å erfare om Israel og Palestina enn hva beskrevet ovenfor, er allikevel denne opplevelsen godt over tilstrekkelig til at jeg kan ta et klart standpunkt, og fortsette å engasjere meg. At Spania ligger på utsiden av kontrollposten vet vi, men en ting er helt sikkert: Palestinerne setter utrolig stor pris på at noen tenker på dem, og til tider også engasjerer seg på innsiden av kontrollposten.

Glenn Noss

ICE-verksted imponerte lærlingene

Mantenas lærlinger ble grådig imponert da de fikk se Deutsche Bahn sitt verksted for høyhastighetstog i Hamburg.

Mantena og verkstedarbeiderforeninga i Oslo arrangerte tur til Eidelstedt i Hamburg for lærlingene. Og det var ikke hva som helst de besøkte. Flottere og mer moderne anlegg skal det godt gjøres å finne i Europa. Med det skreddersydde verkstedet for høyhastighetstogene ICE blir det effektivt og bra. Gullende reint, alt du trenger rett ved deg, og systemer og rutiner vi

kan se langt etter her hjemme. Lærlingene storkoste seg i det hypermoderne verkstedet. Så nå må Mantena passe godt på den framtidige generasjonen ansatte. Det er ikke lange veien til Tyskland...

Det blir folk av alle...

Erik Hansen startet sin karriere som mekaniklærling i Kværner før han fikk jobb i NSBs verksteder. Han har jobbet en årrekke i ”bingen” på Grorud, før han etter hvert flyttet ned til Lodalen, vognverkstedet. Så havnet han som planlegger, både i Fjellstallen og i vognavdelingen.

Nå om dagen frakter han folk trygt fram og tilbake bak spakene i lokaltogene i Osloområdet.

- Jeg angrer ikke et sekund, sier den nyutdannede føreren.

Vi ønsker Erik lykke til i jobben som lokfører i NSB.

En plasthall til besvær

Våren 2008 ble det reist en plasthall til lagring av diverse ting bak verkstedet på Gro-rud.

Med andre ord den kom med våren og kunne ved første øyeblikk minne om en blank flott konsert-hall. Og i sin majestet skinte den om kapp med vårsola, grå, stor og ruvende.

Hvem skulle tro at denne hallen med sitt blanke flotte tak skulle bli en sann trussel under Kong Vinters herjinger med vinterstormer og en og en halv meter snø og is?

Sommeren gikk, og strøm og lys ble koblet opp, jeg prøvesang hallen med Nordlandsnetter og nøt akustikken som tak og vegger gav. Heldigvis var jeg alene der akkurat da, ellers hadde de vel lurt på om det hadde rablet for han Asgrimlassen.

Vel, nok om det, høsten kom og så kom Kong Vinter sveipende inn over byen og la igjen den første halvmeteren med snø. Også på plasthallens glatte tak selvfølgelig. Som på toppen av absolutt all sunn fornuft hellet mot to utgangsdører fra viklerverkstedet med bare tre - fire meters avstand. Og som i tillegg av all galenskap, var rømningsvei ut i tilfelle brann.

Og her snakker vi om virkelig brann, og ikke bare vanlig halsbrann, skjønner du eller?

En uke etter første snøfall, sa det bare SVUPP, og der kom hele halvmeteren og fylte igjen beggedørene, og dett var dett.

Ja, da var det bare ut med spade og hakke og måke, så dørene i det

hele tatt kunne åpnes både innenfra og utenfra.

Det jeg da ikke visste var at helt øverst på hallens tak lå det igjen en liten dært med snø, og den kom selvfølgelig i rasende fart akkurat mens jeg sto der med ryggen til og måkte for harde livet. Jeg fikk selvsagt alt midt i planeten. Som en liten hilsen fra hallens tak og den gang jeg hadde stått der og sunget Nordlandsnetter for full hals. Det føltes som et hån mot mine musikalske aner, og min sang om landet langt der oppe mot nord med massevis av den slags jeg nettopp hadde fått stifte bekjentskap med.

Den dumme hallen lo av meg, der har du din dust, tenkte den nok og

takk for det.

Slik gikk vinteren med snømåking og takras om hverandre, men pipa mi hadde fått en annen lyd nå. Jeg stemte i en sang om Dyrene i varme Afrika og stråhyttene i Kenya og Blue Hawaii, vel.....?

I disse dager skiltes rømningsveiene om til andre veier å rømme ut på, og jeg har bestemt meg for at til vinteren skal jeg for f..... Ikke ut igjen der og måke mer. Kanskje jeg får meg ei stråhytte i Kenya likevel, uten snø og is, og med 35 varmegrader i stråhytteveggen.

Takk for i vinter.

Svein Asgrimlass

Det er nesten ikke den ting du ikke kan ringe og spørre om. Enten det gjelder lønn, overtid, reiseregning. Eller været.

Hedvig Johannessen hos Assistor personal svarer på det meste. Men hun er redd kuer...

Høykompetent nordlandsdame

De fleste som ringer Hedvig får svar på det de lurte på. Hun er den blide nordlandsstemmen i telefonen, og sitter der nede i Prinsens gate og svarer folk i Trafikkservice og Mantena på nær sagt alt mellom himmel og jord som har med lønninger og gjøre.

- Hva er det som har gjort deg så flink på dette, da?

Hedvig smiler beskjedent. Hun retter seg opp i stolen. Ser litt brydd ut. Så svarer hun:

- Jeg har lært mens jeg har jobba. Jeg lærer jo masse av de som spør. I

denne jobben kommer du borti mange saker, mange går igjen, og gjennom årene får man jo litt innsikt. Dessuten forholder jeg meg til overenskomstene. Det står mye der...

Hun går ikke med på at hun er unik, men motvillig innrømmer hun at jo, det kunne kanskje bli noen utfordringer hos Assistor hvis hun ble lenge borte. - De andre her holder på med NSB, det er kun jeg som har Mantena, sier hun beskjedent.

- Hva er det rareste spørsmålet du har fått?

- Rareste? He he.

Hedvig smiler lurt, og tenker så det knaker... Nordlandssmilet kommer tydelig fram.

- Jo, det var vel kanskje den gangen det ringte en og ville ha velferdspermisjon for noe Jernbanemesterskap-greier. Og så hadde han ikke flere permisjonsdager igjen. Jeg kunne jo ikke gi han permisjon, det er det jo arbeidsgiveren som må gjøre. Da fikk jeg kona hans på tråden. Hun gav meg inn etter noter. Hva skulle jeg si...? Det var litt spesielt...

Og så har jeg fått noen livshistorier. Det er en

del skjebner der ute. Jeg fungerer også som en slags støttetelefon, smiler hun.

- En dag ringte det en fra Lodalen. Han hadde hørt så mye om meg der oppe, så han måtte bare komme og hilse på meg. Det var litt artig, he he.

Jobben

Jobben til Hedvig er å regne ut de variable tilleggene og overtida til folk som går turnus, samt reiseregninger, skattetrekk, og alt som generelt har med lønn å gjøre. Hun gjør strengt tatt mye rart, ifølge henne selv.

- Når andre her tar min telefon hvis jeg ikke er der, blir de helt rare, de kjenner jo ikke til alt det jeg holder på med. Jeg kjenner jo så mange...

- Det blir noen diskusjoner, vet du. Blant annet med tjenestefordelerne. Jeg bestemmer ingen ting jeg, men jeg forholder meg til de reglene som gjelder. Hvis noen har blitt lovt noe de ikke kan få, så får jeg klage- ne. Jeg har en bra dialog med alle jeg, tror jeg. Med foreningen også.

Erfaren dame

Hedvig begynte i NSB i 1985, først i Reisegodsen, senere som skiftekonduktør. – Det er den fineste tida jeg har hatt på jernbanen, skyter hun inn. Så bar det inn på tjenestekontoret i Lodalen, senere personalavdelingen, opp til Grorud, på personal der, og siden Mantena ble opprettet har hun vært hos Assistor personal. - *Trives du?*

- Trives? Ja! Veldig. Vi har et innmari godt arbeidsmiljø. Hovedbudskapet til sjefen vår er at

vi skal ha det morsomt på jobb. Terskelen for å melde seg syk blir høyere da. Vi har trimming, massasjestol, sosiale samlinger både i og

utenfor arbeidstida, og til og med en begeistringskommisjon som står for bollebaking og bursdager og sånt.

- *Har du noen god forklaring på hvorfor overtida blir utbetalt så lenge etter den er jobbet,*

da?

- Ja, det har jeg. Det tar tid å regne ut dette. Jeg har Mantena og Trafikk-service. Det er ganske mye, det. Har du jobbet overtid den første dagen

Tegning: Svein Asgrimplass

i en ny oppgjørperiode ligger du dårlig an, he he. Neida. Da blir det lenge å vente. Jobber du for eksempel 16. mars kommer overtida på juni lønn, jobber du 15. mars blir det mai lønn. Du kan jo si til folk at de bør

jobbe to tre skift hver måned, da merker de ingen ting, ler hun. Så forteller hun om reisesregninger også. - Sendes disse inn når du jobber turnus får ikke jeg gjort noe med dem før turnuskartene er klare. Jeg får ikke beregnet de ellers. For dagtidspersonalet går det fortløpende. Sier nordlandsdama. Som ikke er så farlig som hun noen ganger kan gi uttrykk for, sier hun. Og så har hun nytt telefonnummer. (236) 20185.

- *Er du redd kuer?*

Hedvig gjør store øyne. Så kommer det nesten en latterkrampe.

- Ja, jeg er det... Gud! for et spørsmål. Vet du, niesa mi og jeg kom gående en gang. Det var gjerde mellom oss — og kuene altså, men de sto bare der og glodde. Vi gikk ikke forbi... Så ja, jeg er redd kuer... Ha ha!

Dag-Arne Johansen

VERKSTEDARBEIDEREN

ORGAN FOR STATSBANENES VERKSTEDARBEIDERFORENING, OSLO OG
JERNBANENS VERKSTEDARBEIDERES LANDSRÅD

Redaktør: Dag-Arne Johansen, Mantena Lodalen tlf. 916 52144
Medlemmer: Nils Bull, MiTrans Grorud
Glenn Noss, Mantena Lodalen
Svein Asgrimplass, Mantena Grorud
Grethe Moe, JIL Grorud
Layout og trykk: Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo

Stoff til Verkstedarbeider'n kan sendes på e-post til
dagarne.johansen@mantena.no
Er det noe du lurar på kan du ringe (231)54 684

Annonsen

Rusproblem?

Har du et rusproblem og ikke klarer å takle det? Har alkoholen eller pillene tatt strupetak på deg? Du kan få hjelp! Ta kontakt med AKAN-kontakt Svein Rune Jacobsen på Grorud, tlf 916 54747, eller Dag-Arne Johansen i Lodalen, tlf 916 52144.

En solskinnshistorie

Da Topp Renhold leste om seg selv i Verkstedarbeider'n og oppdaget hva slags inntrykk vi hadde av dem, fikk de farta på seg.

Nå har de ansatte fått arbeidskontrakt, tariff-lønn og feriepenger. Og kontakt med Arbeidsmandsforbundet er formidlet, med sikte på å inngå tariffavtale. Kan det bli bedre?

Da vi skrev om Topp Renhold i fjor, hadde ikke de ansatte verken arbeidsavtale, feriepenger eller tarifflønn. Vi tok

opp saken med både konsernsjefen og NJF, og mente det var helt uakseptabelt at NSB-konsernet skulle engasjere slike selskaper.

Da Topp Renhold kom over artikkelen, ville de umiddelbart rydde opp i forholdene.

Ikke ofte

Det er ikke ofte vi hører om sånt. Topp Renhold skal ha ros for at de har tatt problemstillingen på alvor. Med bakgrunn i oppslaget tok de kontakt med oss, og la fram dokumentasjon på at nå var alt i orden. Vi fikk se oversikt over alle ansattes arbeids- og oppholdstillatelse, feriepengerlister, kopi av arbeidsavtaler, sogar originalkontakter, og dokumentasjon på betalt arbeidsgiveravgift og skatt. Selskapet ønsket ikke å stå fram som noen useriøs aktør. Arbeidsmandsforbundet bekrefter at de har tatt kontakt.

Respekt

Det står respekt av et firma som hører på fagbevegelsen og tar slike problemstillinger på alvor. Vi har gitt Topp Renhold ros for den ryddigheten de har vist. Hadde bare alle private renholdsoperatører opptrådt på denne måten. Men nå er det i alle fall *en* useriøs aktør mindre. Topp Renhold har med stil hoppet over på den seriøse siden av markedet. Det er vi glade for.

Dag-Arne Johansen

Han Røkke å'n Gjelsten og I

Når I tenker på lønnsoppgjøret våren 2009, hvor vi med all frekhet blir bedt om å være nøkterne..

Moderate og forsiktige og.... Ja, rett og slett ta sikte på et nulloppgjør som det heter, ja for nå er det jo finanskrisen og litt av hvert og f....ens oldemor.

Ja, en skulle jo nesten tro at det var finanskrisen hver gang vi vanlige dødelige skulle ha et aldri så lite lønnsoppgjør.

Ja, da må I også tenke på han Røkke å'n Gjelsten og spesielt I sammenlignet med disse to.

Med meg hjelper det heller ikke å være sambygding på Ål med han Olav Thon engang.

Ta for eksempel Spetalen og hotellkongen Pet-

ter Stordalen, tror du at de hadde vært fornøyd eller hadde tatt sikte på noe nulloppgjør for sin egen del? Å langt i fra!!!!

Men nå er jo heller ikke disse rike herrer betalt eller har sin inntekt på den samme måte som vi

andre stakkarer, så da blir det jo likevel en forskjell på Kong Salomo og Jørgen Hattemaker da selv i 2009?

Jo da, klasseforskjellene må vi nok dessverre fortsatt leve med, men vi skal aldeles ikke ta sikte på noe nulloppgjør for det, nei I skal ikke en gang være noe særlig verken nøktern eller forsiktig! Så nå er det sagt! I dag skriver vi juni og en kan vel si at det gikk bra til slutt allikevel. Kan vi ikke det da dere?

Svein Asgrimplass

FEM PÅ GØLVET

Vi har spurt fem medlemmer om følgende:

- Tror du pensjonene våre er sikre nå?

Av Dag-Arne Johansen

Svein Bergkvist, Mantena Lodalen:

- Nei, bare vent. De kommer til å prøve og rasere dette igjen.

Hans Erik Westbye, Mantena Lodalen:

- Nei, det gjør jeg ikke. Et vedtak i Stortinget gjelder bare til neste vedtak

Geir Sagen, Mantena Lodalen:

- Jeg er skeptisk. Dette blir det omkamp om. Den kommer før eller senere.

Jarle Slåen, Mantena Lodalen:

- Ja, Det tror jeg. De tør ikke å gjøre mer med dette nå. Da vil alt stoppe opp.

Helge Andersen, Mantena Lodalen:

- Det vet jeg ikke.

B

PORTO BETALT
PORT PAYÉ
NORGE

Returadresse

Statsbanenes Verkstedarbeiderforening
Mantena AS Grorud
Eilert Smiths vei
0975 Oslo
Tel.: 23 15 46 84 Fax: 23 15 47 30
www.verkstedarbeideren.no

TAKKEANNONSER

Vi hadde et hyggelig besøk av dere i dag v/Svein Rune Jacobsen. Beboere ved Høyenhall Bo- og Rehabiliteringssted vil takke dere så mye for den stor-sinnede pengegaven vi har fått, - både i år og tidligere år. Vi lover dere å bruke de til beboernes beste og i tråd med den intensjon dere har.

Med vennlig hilsen for Høyenhall Bo- og Rehabiliteringssted
Jon Ola Skrutvold
Institusjonssjef

Tusen takk til Mantena, Verkstedarbeiderforeningen, gavekassa og kolleger for gaver og oppmerksomheten som ble vist ved min 50-årsdag.
Med vennlig hilsen Tom Børresen

Til Mantena Grorud, Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, og kolleger. Tusen takk for gaver, blomster og gratulasjoner i forbindelse med min 60-årsdag.

Med vennlig hilsen Oddbjørn Strømhylden

Tusen takk for hilsenen på min 60-årsdag.
Per H. Falla

Hjertelig takk for oppmerksomheten på min 70-årsdag.
Med hilsen Thorvald Rustad

Takker hjerteligst for oppmerksomheten på min 80-årsdag.
Hilsen Per Jakob Dalby

Hjertelig takk for all oppmerksomhet og gaver ved min avgang som pensjonist fra Mantena Grorud.
Sven Åge Henriksen

Hjertelig takk til Verkstedarbeiderforeningen for oppmerksomheten på min 80-årsdag.
Hilsen Erling Fiskeseth

Hjertelig takk for oppmerksomheten på min 70-årsdag.
Hilsen Knut Halebæk

Takk til Statsbanenes Verkstedarbeiderforening ved Velferdskomiteén for blomster jeg fikk på min 85-årsdag.
Hilsen Trygve Hellerud

Tusen takk for alle gaver, vakre blomster og pene ord jeg fikk fra CargoNet, gode gamle arbeidskollegaer og Verkstedarbeiderforeningen Grorud ved min overgang som pensjonist.
Hilsen Svenn Olsen

Takk for gaven jeg fikk fra Mantena på min 60-årsdag 12/3-09.
Hilsen Martin Flobergsundet

Hjertelig takk til Verkstedarbeiderforeningen for blomster jeg fikk på min 70-årsdag.
Hilsen Lars E. A. Brevik

Hjertelig takk for blomsterhilsen på min 75-årsdag.
Hilsen Kyrre Hansen

Hjertelig takk for den fine blomsten jeg fikk på 85-årsdagen.
Hilsen Roar Støvind

Verkstedarbeiderforeningen Grorud.
Hjertelig takk for blomsten jeg fikk på min 70-årsdag.
Hilsen Arvid Nordli

Tusen takk for gaver og all oppmerksomhet på min 70-årsdag!
Eker Hestnes, Kongsvinger

Hjertelig takk for blomster jeg mottok i forbindelse med min 70-årsdag!
Med vennlig hilsen Leif Johnsen

†

Takk for vennlig deltagelse ved Thorbjørn Flinteruds bortgang.
Hjørdis m/fam.

Hjertelig takk for vennlig deltagelse ved Normann Rustads bortgang.
Øivind Rustad med fam.

Tusen takk for den nydelige kransen dere sendte i forbindelse med min kjære Magne Larsens bortgang.
Med vennlig hilsen Kristin Næss

Ønsker du å sette inn takkeannonse? Ring foreningskontoret på tlf. 231 54684. Eller send oss et kort. Annonser koster ingen ting.